

въ двѣ-те степени. Таквы сж наприм. слѣдующи-те: сѣльный, чѣстный, ѹмный, весѣлѣй, гѣрдый, выстрѣй, ѹчѣнѣй и пр. и пр. Тука не можеме да речеме ни сѣлншѣй, ни чѣстншѣй, ни ни . . . а толко казваме: сѣлнѣйшѣй, ѹмнѣйшѣй гѣрдѣйшѣй и проч.

Тога Превосходна-та степень ся отличава отъ Сравнителна-та или отъ частици-те *все* и *пре*, кои-то часто она прѣнма, како наприм *всемилостивѣйшѣй*, *пречестнѣйшѣй*. Тѣя частици ся полагаѣтъ и въ Положителна-та степень както: *всемилостивѣй*, *предѣвѣрый*, и тогава она е равна съ Превосходителна-та.

Сравнителна-та степень има и други окончанія, тѣя сж общо-то нескланяемы *ѣе* както: отъ *ѹмный* *ѹмнѣе*; *Пѣтръ* *ѹмнѣе* *Павла*, или *нежели* *Павелъ* (*Петръ* е по уменъ отъ *Павла*) отъ *чѣстный* *чѣстнѣе*, отъ *славный* *славнѣе* и проч.

Тѣя форма въ сравненія-то е по употребителна *нежели* друга-тя, и неѣя могѣтъ да я имѣтъ почти все-те прилагателны.

Слѣдующи-те прилагателны сравнителны-те ги производѣтъ отъ други корени.